

Előzetési ár:

Egész évre . . . 4 frt.
Félévre . . . . 2 frt.
Negyed évre . . 1 frt.

Minden a lap szellemi részére vonatkozó közlemény, továbbá előzetések, hirdetések, felszólalások ide intézendők.

SZERKESZTŐSÉG
I. tízed 226. szám.

SZENTÉS és VIDÉKE

TÁRSADALMI, KÖZMŰVELŐDÉSI IPAR és GAZDÁSZATI HETILAP.

Megjelen minden szombaton.

Hirdetési árak:

3 hasábos pótíróért egyezori hirdetésnél 20 kr., kétszerinél 15 kr., háromszorinál 10 kr. számítatik.

„NYILTÉR”
minden sor 15 kr.

Bélyegdíj minden egyes beíratásnál 30 kr.

Bérmontetien levelekkel nem fogadunk el.

Vasuti kombinációink és a főkellék.

Már szinte megszokta közönségünk a vasuti híreknek mindig új alakban való fölmerülését, ismeri ezen ügynek több év óta tartó vájudását valamint utolsó stádiumát, mely abban áll, hogy a vasutgy fejlesztésével megbizottak nemsokára pályázatot fognak hirdetni a vasuti munkálatokra. A hányszor Szentés város vasuti összeköttetése tervbe vétetett, mindannyiszor a tervre nézve más és más nézetek merültek föl, sőt most is, midőn a k. szt.-márton-szentési vasut tervezetik, azon terv, mely szerint a szajol-k.-szt.-márton-szentés-h.-m.-vásárhelyi vonal lett volna építve, szintén módosított, miből korántsem akarjuk azt következtetni, mintha talán a vasutgyi bizottság önmagával és szándéka kivételével nem volna tisztában, hanem ellenkezőleg — a lehető legjobban akarja megoldani a Szentés városára nézve oly nagy fontosságú kérdést, főképp financiai szempontból.

Azonban bármikép helyeseljük a vasutgyi bizottság eddigi eljárását s habár elismerjük, hogy nevezett bizottság a lehető legkedvezőbbben akarja feladatát megoldani s a közvárokazásnak megfelelni, mindazáltal eljárásánál szerintünk hiányzik még ama főkellék: vajjon a vasuti terv és az ennek alapján készített költségvetés megfelel-e a műszaki kívánalmaknak? Köztudomás szerint a vasutgyi bizottság tisztelt tagjai nem szakemberek, ők Szentés város közönségének bizalmából foglalkoznak ez ügygel, saját jó indulatuktól vezéreltetve lehetőleg legjobban akarnak kötelezettségüknek megfelelni, s így csakis egy szakférfiú, névszerint Henne János tiszaszabályozási mérnök mind a tervnek, mind a költségvetésnek szerzője. Ámde bármennyire tiszteljük nevezett mérnök úr szakképzettségét, főképp a tiszaszabályozás műszaki terén, minthogy itt más mérnöki szakmáról, vasuti terv és költségvetés kidolgozásáról s ennek alapján pályázatról van szó, s egy ember, még ha szakember is, igen könnyen tévedhet, még is több szakember bevonását tartanók nemcsak kívánatosnak, hanem szükségesnek is.

Mi anélkül, hogy recriminációkba bocsátkoznánk vagy — ismételve mondjuk — akár a vasutgyi bizottság buzgóságát és jóakarátát, akár a fentnevezett mérnök szakképzettségét kétségbe vonók, sem a tervet sem a költségvetést nem tartjuk oly határozott s megbizható megállapodásnak, hogy annak alapján pályázatot hirdetni s a terv gyakorlati kivitelét eszközölni lehessen s az ezen fontos ügy iránt melegen érdeklődő több egyén véleményét mi ez alkalommal egyszerűen tolmácsolunk.

Szükséges tehát, hogy ugy a terv mint a költségvetés vagy több szakférfiúból álló bizottság felülvizsgálatának vettessék alá, vagy kéressék föl a kormány egy országos tekintélyű szakférfiú kiküldetése iránt, a ki hivatva lenne városunknak ezen fontos ügy lebonyolításánál segédkezet nyújtani, még pedig az által, hogy a kérdéses terv kifogástalan, a költségvetés pedig helyes, alapos, megbizható legyen. Bárki által vizsgáltassék meg és approbáltassék a terv és költségvetés, az egyre megy, fődolog az, hogy úgy elméletileg mint gyakorlatilag képzett szakférfiak adják rá a sanctiót.

És miért szükséges, hogy a terv és költségvetés ily szigorú retortán menjen keresztül?

Először azért, mert első sorban a terv helyességétől függ a költségvetés helyessége is; de az is meglehet, hogy a terv jó, a költségvetés pedig hibás, vagy megfordítva. A két eset közül bármelyik áll elő, a hiba mindig marad hibának s annak következményeit az viseli rendesen, a ki a hibát okozta.

Másodszor azért szükséges a terv és költségvetésnek csakis a felülvizsgálat által elérhető pontossága, mert csakis ennek alapján írható ki a pá-

lyázat. Arról meg vagyunk győződve, hogy a vállalkozó a maga érdekében nem ad föltétlen hitelt a Szentés város részéről felmutatott vasuti tervnek, annál kevésbé a költségvetésnek, mert akkor azt kellene róla föltételezni, hogy közönyös az iránt, vajjon nyer vagy veszít-e ezen vállalatnál, hanem igenis a maga szakemberei által is fogja azt felülvizsgáltatni s ha oly hibát talál, mely javára szolgál, saját érdekéből fogja elhallgatni, ha pedig a hiba elhallgatása kárt okozna neki, bizonyosan fog felszólalni s akkor a vasutgyi bizottság által képviselt Szentés város azon problema előtt fog állani, vajjon kinek van igaza? Már pedig kétségbevonhatatlan tény, hogy akkor, amikor a vasuti terv és költségvetés a kormány által kiküldendő szakközég által fog megvizsgáltatni s végleg megállapítani, ezen munkálat helyességében mind Szentés város közönsége mind a vállalkozó fog megbizni, s minthogy a kormány maga is óhajtja ezen vonal létesítését s további fejlesztését, ha másként nem, ily erkölcsi támogatás által szívesen segitendi városunkat régi óhajtása és szándéka sikeres kivitelében.

Végre még egy fontos oknál fogva tartjuk szükségesnek a vasuti terv és költségvetés fontos megállapítását, illetőleg felülvizsgálását. Föltéve, hogy a költségvetés akár a terv módosítása akár pontosabb számítás útján változást fogna szenvedni, a vasut létesítésére fordítandó összeg vagy kisebb vagy nagyobb lesz. Ha a költség kisebb lesz, már ez által is sokat nyerhetünk, mert a különbség nem egy-két frtra, hanem több ezer forintra rughat. Ha pedig nagyobb összeget kellene fordítanunk a vasut létesítésére, akkor legalább tisztában lesz a bizottság s nem kell azon kellemetlenségtől tartania, hogy majd utólagosan kell bizonyos előre nem látott, több ezer frtra rugó kiadási többleteket bejelentenie, mert olyan esetekben a legönzetlenebb eljárást is gyanusítam szokták, ezt pedig, úgy hisszük, a bizottság is szeretné kikerülni.

Reméljük, hogy az általunk tolmácsolott őszinte tanács ép oly őszinte fogadtatásban fog részesülni.

Az építő mesterségek.

Az új ipartörvény az építő mesterségeket nemcsak a képesítéshez kötött mesterségek közé sorozza, hanem azok üzését engedélyhez is kötötte. A földmívelési miniszter már most rendeletet bocsátott ki valamennyi törvényhatósághoz az építő mesterségek megkezdésének és gyakorlásának szabályozása végett.

A rendelet 4 fejezetből áll, és pedig az első fejezet megállapítja, hogy mely iparok tartoznak az építőmesterségek fogalma alá, valamint ez iparok hatáskörét; a 2-ik fejezet szól az építőmester képesítéséről, a 3-ik a kőműves, kőfaragó és ácsmesterségek képesítéséről, a 4-ik az engedély kiadásáról. A rendelet lényeges intézkedései a következők:

Az építőmesterségek fogalma alá esik: az építőmester, a kőműves, az ácsmester és a kőfaragómester ipara. Az építőmester az építkezés terén előforduló minden munkát, beleértve hozzátartozó összes iparos munkát is, önállóan létesíthet. — A kőművesmester minden föld, kőműves- és elhelyezőmunkát foganatosíthat s azonkívül egyszerű szerkezetű földszintes lakóházakat és gazdasági épületeket építőmester közbenjötték nélkül, saját felelőségére építhet s az ott előforduló összes munkákat vezetheti és végrehajthat. Hatósági szabályrendelettel a földszintes lakóházak építhetése kivethető a kőműves hatásköre alól. — A kőfaragómester a saját mesterségébe vágó minden munkát saját felelőségére végrehajthatja. — Az ácsmester a saját mesterségébe vágó minden munkát, valamint egész építkezéseket is, melyek faszervezetűek, saját felelősége alatt végrehajthat. — Az építési engedélyhez nem kötött munkálatokat oly kőműves, ács és kőfaragó is végezhet, a ki a hatóság előtt igazolta, hogy legalább két éven át szakbavágó munkálatoknál mint segéd működött.

A kőműves-, kőfaragó és ácsmesterek képesítésére vonatkozólag a rendelet következőleg intézkedik: A kőműves-, kőfaragó- és ácsmesterség gyakorlására szükséges képesítés igazolható: a) a m. kir. állami középirtauodán nyert vég-

mestersége terén legalább 3 évig gyakorlatilag foglalkozott; b) a képzettség megvizsgálása a földmívelési ipar- és kereskedelemügyi miniszter által szervezett vizsgáló bizottság részéről kiállított bizonyítvány által. A bizottságok székhelyei: Arad, Besztercebánya, Brassó, Budapest, Debrecen, Kassa, Kolozsvár, M.-Sziget, M. Vásárhely, Miskolc, Nagyvárad, Nagy Szeben, Pécs, Pozsony, Sopron, Szeged, Temesvár, Veszprém, Zala-Eegerszeg, Zombor.

A bizottság 5 tagból áll. Elnökét és tagjait a kereskedelemügyi miniszter állami és városi műszaki tisztviselő, kőépítési építőmesterek, továbbá kőműves-, kőfaragó- és ácsmesterek közül évről évre nevezi ki. A vizsgáló bizottság az elnökkel együtt 3 tagból áll, kik közül minden egyes esetre az illető tagok az elnök által hivatnak meg és pedig olyképp, hogy a 3 tag közül egy az illető mesterség mestere legyen. A vizsgálatot kérő folyamodvány a bizottság elnökéhez intézendő. E folyamodványhoz mellékelendő: a) Bizonyítvány arról, hogy a folyamodó a tauviszony megszűnése után szakbavágó mestersége terén szakbavágó munkával legalább 3 évig foglalkozott. b) A folyamodó által sajátkezüleg készített 3 rajzlap. A vizsgálat áll a) egy próbamunka készítéséből; b) szóbeli vizsgálatból. A próbamunka feladatát a bizottság állapítja meg és a jelölt tartozik a megoldás vázlatát zárt helyen bizottsági tagok felügyelete alatt elkészíteni. E tagok arra ügyelnek, hogy a vizsgálandó idegen segélyt ne vegyen és hogy miként végzi a teendőket.

A befejezett munkálatokat a jelöltek és a felügyelő bizottsági tagok aláírják és így terjesztik megbirálás végett a bizottság elé. A próbamunka elkészítésére egy heti idő adható, tehát csak oly feladatok kidolgozása es oly előállításban követelendő, a melyre az időtartam rendszerint elégséges. A szóbeli vizsgálat 2 óránál tovább nem tarthat. A szóbeli vizsgálatot egyidejűleg többen is tehetik; azonban a vizsgálat időtartama ez esetben meglehetőleg meghosszabbítandó. A díj a folyamodvány benyújtásával egyidejűleg a bizottság elnökénél fizetendő le és semmi esetre sem fizetetik vissza; e díj 30 frt-ban állapítatik meg és ebből illeti díjképen az elnököt 10 frt és egy egy biz. tagot 5—5 frt.

Az engedély kiadására nézve a következőket mondja a rendelet: A ki az építőmesterségek keretébe tartozó bármely ipart szándékozik üzni, köteles az illetékes első fokú iparhatóságnál iparendelvényért folyamodni. Az iparendelvény elnyerése iránt az első fokú iparhatósághoz intézendő kérvény mellett tartozik folyamodó igazolni azt, hogy az 1834; XVII t. cikk 1., illetőleg 2. vagy 3. §-a értelmében általában ipar üzésére jogosult, és tartozik továbbá ezen rendelet 8. illetve 22. §-ában körülírt bizonyítványok bemutatása által igazolni azt, hogy az illető ipar gyakorlására kívánt képesítést elnyerte. A ki e kellekeket igazolja, annak az engedély, a törvény 21 §-ában megállapított díj lefizetése után, kiadandó. Minden egyébre nézve az ipartörvény végrehajtása iránt kiadott általános rendelet intézkedései az építőmesterségek keretébe tartozó iparok tekintetében is teljes mérvben alkalmazandók.

Válaszul a „Szentési Lap“-nak.

Nagyon furcsa világot élünk!

A „Szentési Lap“ f. évi 42-ik számában az okt. hóban tartott megyei közgyűlés lefolyását közölve, Réti Ferencz m. biz. tagot irigységgel vádolja, mivel ez Szentés városát a maga szempontjából a szentes-kunszentmártoni vasutvonal építésénél a megye részéről semmiféle anyagi támogatásban nem hajlandó részesíteni. Réti Ferencz vissza akarván utasítani az irigység ezen vádját, lapunk 44-ik számában egy hosszú cikkben igazolni iparkodik a maga álláspontját s határozottan nyilvánítja, hogy Csongrádmegye egy községének, tehát Szentés város fejlődését sem irigylis s ez alkalommal köztudomásra hozza azon nyilatkozatot, melyet a vasutgyben kiküldött bizottsági tagok és Horváth Gyula kormánybiztos a „Hungária“ szállodában a vasutra vonatkozólag tettek. És uram fia, mi történik? A „Szentési Lap“ neki rohan lapunknak először azért, mert „köteles kritikát nem tartott Réti Ferenc cikkének eszmemenete és célzata felett.“

Már engedelmet kérünk, Réti Ferenc az ellene emelt vád miatt a „Szentési Lap“ ellen fordul, tehát a „Szentési Lap“ kötelessége magát védelmezni, ha sértve érzi magát ezen cikk által. Réti Ferenc a vasutgyi bizottság ellen is fordul, mert

szerinte a „Hungáriában“ tett ígéretét nem teljesítette, s mivel a „Szentesi Lap“ szerkesztőjének is mint a vasutügyi bizottság tagjának tudomásul kell bírnia az adott ígéretéről, tehát ismét nem rajtuk, hanem ő rajta a sor védelmezni a bizottság eljárását. Tehát mi oknál fogva csapjunk föl fogadatlán prókátornak, mikor bennünket semmiféle vád nem ér s a Budapesten történekről tudomásul nem bírunk? Hogy miképen vélekedünk ez ügyben, azt mindenki olvashatta lapunk 42-ik számában közölt cikkünkben, melynek címe „Vasutügyi vita Csongrád megye közgyűlésén.“ E cikkben, melytől a szigorú tárgyilagosságot az írgység sem tagadhatja meg, úgy Réti Ferenc mint Csongrád város megnyugtatóására majdnem szóról-szóra idéztük Fekete Márton megyei főjegyző emlékeztetőre méltó s az egész közgyűlés által helyezett következő szavait: „amikor Csongrád megye törvényhatósága anyagi támogatást nyújt ma Szentesi városának a vasut létesítésében, ép úgy meg fogja azt szavazni Csongrád városának is az említett (félegyháza-böldi révi) vasuti vonalra nézve“ stb. Míg tehát a „Szentesi Lap“ Réti Ferenc ellenzéki beszédjéből cyclops módjára sujtó villámokat kovácsolt, addig a mi lapunk a bekülénység hangján iparkodott új reményt nyújtani Csongrád városának, s azt jogosan is tehetjük, mert Fekete Márton megyei főjegyző beszédjének fentidézett részlete szerintünk a leglovagiasabb replika volt Réti Ferenc beszédjére.

De még egyéb kifogásai is vannak a „Szentesi Lap“-nak ellenünk.

Nevezetesen nem helyesli a csillag alatt közölt ama megjegyzésünket, mely szerint „minden jogos felszólalásnak vagy helyreigazításnak szívesen adunk helyet lapunkban.“ Réti Ferenc az elene emelt vádat megcáfolni s visszautasítani, a fenforgó ügyet megvilágosítani óhajtja s e végből fölkeri lapunk szerkesztőségét beküldött cikke közlésére. Tehát illő, méltányos dolog-e, valakinek önigazolását a lapba föl nem venni? És a mint tért adunk Réti Ferenc felszólalásának, ép úgy adunk tért bárkinek, a ki magát e felszólalás által sértve találja, mert csak egyik felet kihallgatni, a másik felet pedig kihallgatás nélkül egyszerűen elitéli, a legnagyobb igaztalanság.

A „Szentesi Lap“ azon is akadt fenn, hogy első helyen közölték Réti Ferenc cikkét. Szerintünk ez oly jelentéktelen valami, hogy szót sem érdemel; mert az magától értetlik, hogy bármely helyen közölték volna is e cikket, csak Réti Ferenc írta azt és annak tartalmát a szerkesztő meggyőződésével azonosítani a legfurfangosabb rabulistikának sem fog sikerülni.

Végre még a „Szentesi Lap“ egy kitételére van fontos megjegyzésünk. A „Szentesi Lap“ ezeket mondja:

„Mindenki a maga módja szerint jár el, s ha laptársunk eltűri, hogy Réti ur a felszólalás jogossága címén egészen jogtalanul vádolgassa Szentesi városát kapzsisággal és Csongrád megye közgyűlését részrehajlással, ez laptársunk dolga.“

Elismerjük a „Szentesi Lap“ bokros érdemeit s nagyon jól tudjuk, hogy Szentesi város már ré-

gen Sodoma és Gomorha sorsára jutott volna, ha a „Szentesi Lap“ védpaizs alatt nem állana. Elismerjük, hogy a „Szentesi Lap“ vindikálja magának ama szabadságot, bárkit megdorgálni s ledorongolni, ha ellenkező véleményt mer nyilvánítani; csak vigye tovább e védnöki szerepet városunk boldogítására és saját előnyére. Mi eljárásunkat nem a „Szentesi Lap“, hanem a valóban független, egyes gondolkodású polgártársak részrehajlatlan ítélő-tére bizzuk jövőre is helyet engedünk az ellenvéleménynek. Mindazáltal higgye el a „Szentesi Lap“, hogy mi Szentesi város előhaladásáért és jólétéért — mely jó akaratunkat laptársunk csupa jóindulatból kétségbe vonni nem áthatja — jövőre is, mint eddig önérdék nélkül fáradozni fogunk, habár eszközeink különbözők, utaink elágazók lesznek.

„Szentesi és Vidéke“ szerkesztője.

Csongrád megye rendkívüli közgyűlése.

Csongrád megye törvényhatósági bizottságának f. hó 10 és 11-ik napján tartott rendkívüli közgyűlésén a bizottság tagjai közül igen kevesen vettek részt; még a megyei tisztikar tagjai sem voltak jelen valamennyien. Hogy mily gyéren volt látogatva e közgyűlés, mutatja az is, miszerint a gyűlés folyamán központi választási tag választás eszközöltetvén, ez alkalommal összesen 26 szavazatot adtak, mely szavazók közt ott voltak a tisztviselők is.

Egyebiránt a közgyűlésen az alábbi nevezetesebb ügyek fordultak elő:

B. Fejérvári Géza volt honvédelmi miniszeri államtitkárnak m. kir. honvédelmi miniszterévé történt ki nevezését örvendetes tudomásul vette a közgyűlés, s erről a nevezett miniszter följelentéssel értesített határozatott.

A megyei központi választmánytól Medgyaszay Károly elhalálása folytán egy tagsági hely megüresedvén: e helyre Novák József bizottsági tag választott meg. Miként már fentebb említve van, ez alkalommal összesen 26 szavazatot adtak be.

A megyei számbíró bizottságba — Lakos Imre lemondása következtében — jegyzővé megválasztott Bartha Kálmán megyei II. ok aljegyző.

Az emberi élelemre szánt állatok s azok húsának vizsgálása tárgyában, az eddig tapasztalt visszaélések megállítására céljából szabályrendelet lévén alkotandó: a megyei közegészségügyi bizottság által készített s bemutatott e tárgyú javaslat némi módosításokkal elfogadott szabályrendelet erejére emeltetett. Ezen szabályrendelet szerint, emberi élelemre szánt állatok levágása s elarusítása csak orvosi vizsgálat után engedtetik meg. Az orvosi szemléltet járó díj, juh és sertés után 5 krban, szarvasmarha után, tizezer (10,000) lakost vagy ennél többet számláló városok és községekben 25 krban, a 10,000-nél kevesebb lakossal bíró községekben 50 krban állapított meg. — Hosszas vitakozásra szolgáltatott alkalmat az az kérdés, vajjon az állatszemből járó díjak mennyiségének megállapítása a megyei törvényhatóság jogköréhez tartozik-e? Voltak biz. tagok, kik ezt a községek részére kívánták volna fentartani. Végre is megállapították, hogy ha a szóban forgó szabályrendelet megalkotására illetékes a megye, akkor illetékes a díjak megállapítására is.

Az új ipartörvény értelmében életbe léptetendő szabályrendeletek közgyűlési folyamán szintén megállapítottak. Ezek azonban nagy terjedelműek fogva jelen hírlapi tudósításban nem eszközölhetők; csupán az jegyezhető meg felőlük, hogy ezek nagyobb részben a szállodák, kávéházak, sörházak, kávé, bor és pálinka mérések létszámának s ezek kezelési módjainak megállapítására vonatkoznak.

A hazánkat fenyegető földmívelési s gazdasági válság elhárítása, továbbá: a közigazgatási hatóságok jogkörébe utalt kihágásokból befolyó büntetés pénzeknek a megyék, illetőleg a városok pénztárába fizetése, s a kihágások folytán fölmerülő kiadások fedezésére fordíthatása, és az anyakönyvek vezetése s kezelése tekintetében szükséges törvényhozási intézkedések megtétele iránt Sáros és Nógrád megyék által az országos képviselő házhoz intézett feliratokat a közgyűlés magáévá tévén, azoknak pártolását elhatározta.

Szegvár és Sövényháza községeknek, továbbá Csongrád városnak 1885. évi szülő költségvetéseik jóváhagyattak.

Egyebiránt Csongrád város költségvetésének tárgyalása alkalmából a megye által már korábban kinevezett költség felhivatni határozatott, hogy Csongrád város háztartásának s a városi előjáróság által kezelt pénztárak állapotának szigorú megvizsgálását mielőbb eszközölje s a vizsgálat eredményéről jelentést tegyen.

Nemely községi gyámpénztári számadások fölívizsgálata is eszközöltetvén, ezen alkalommal különösen fölített, hogy Szegvár község gyámpénztári számadásában igen tetemes kamathátralek van kimutatva. Minek folytán Szegvár község előjárósága utasított határozatott, hogy az árvapénztárt illető kamathátralek behajtása iránt felelősség terhe alatt intézkedjék.

S mután a tárgysorozatban jelezett egyéb jelentéktelen ügyek is elintéztettek: a közgyűlés befejeztetett.

VILÁGFOLYÁSA.

Hazánk fővárosában a két delegáció serényen folytatja tanácskozásait, s eltekintve azon savanyu arcoktól, melyeket a delegátus urak a közös hadügyminiszter nagy numerusainak hallásánál vágnak, a tanácskozások rendesen folynak. Mind a három közös miniszternek kijutott a javából. A hadügyminisztert hiába iparkodtak kapacitálni, hogy kár annyit költeni puskaporra, ágyúk öntésére és holmi erődítmények létesítésére, a hadügyminiszter katonai létére nem retirált, tehát megszavazták amit kívánt. Kállay közös pénzügyminisztert váltott ostromolták, minek költ annyit Boszniára, minek annát a vasut stb., ő is csak ragaszkodott tétéleihez s egész határozottan tett ígéretet, hogy a Boszniára évenként fordított s még ki tudja meddig fordítandó költségek annak idejében bő kamatot fognak hozni.

A delegátus urak látván, hogy minden ellenállásuk hasztalan, úgy gondolkodtak: ha tehát muszáj, isten neki. Kálnoky külügyminiszternek sem volt a legkellemesebb helyzete. Őt is ostromolták mind a magyar, mind az osztrák delegátusok, hogy mily viszonyban áll Ausztria-Magyarország Európa különböző államaihoz s úgy írják a napilapok, hogy a miniszternek a hozzá e tekintetben intézett kérdésekre adott válaszait örömmel vették tudomásul. Azt hisszük, majd elfeledik úgy a közös miniszterek mint a delegátus urak a bevett politikai labdacok keserűségét a tiszteletökre rendezett udvari ebédek alkalmával. E hét még azon eseményről nevezetes, hogy Románia uralkodója nevével együtt királyunk ő felségénél fővárosunkban való tartózkodása alatt látogatást tett, mely esemény arra mutat, hogy a két uralkodó közt ez alkalommal történt találkozás biztosítékul szolgálhat arra nézve, hogy a hazánk és Románia közt fenforgó békés viszony nem oly könnyen fog megzavartatni, sőt ellenkezőleg, a két ország s fejedelmek közt eddig is uralkodó barátságos viszony továbbra is fog megmaradni.

„SZENTESI és VIDÉKE“ TÁRCÁJA.

A vetélytárs.

— Beszély. —

„Bizonyosan előj,“ mondá mosolyogva az uzorás, midőn látta, mily türelmetlenül nézi Wreen a fali óra lusta mutatóját; „ebben a percben lesz itt.“ Kopogtatnak. „Ó az,“ kiáltá az uzorás és sietett az ajtót kinyitni, míg Wreen türelmetlenül emelkedett föl és rozsló elpalástolt kíváncsisággal merev tekintetét az ajtóra szegezte. „Őn az, Mariska?“ kérdezé nyájasan az uzorás, „csak tessék belépni!“ Mari könnyedén meghajolva haladt el Wreen mellett s egy kerek asztalra rakta ki kézi munkáját, melyet az uzorás szemüvege segélyével vizsgálul kezdett. Wreen bámulatba ejté a leány. Ó könnyelmű, festett arcu hölgyet várt s most oly leányt látott, kinek szépsége és méltóságos magatartása csodálatosan egyezett. Egyszerű, mindazáltal izlésesen elrendezett ruha takarta a karcu testet s a csinos szalmakalap csak nehezen tartotta vissza a szőke duzzadt göndörhaját, mely a rózsapírból és liliméheférségből alkotott arcot előzönléssel fenyegette. Világos kék szeme hajnali csillagként fényelt a szép szempilla alól, szemlélem és méltóság sugárzott belőle; szája nyíló rózsához hasonlított, mely épen akkor a gyöngéd szellő csókjától életre ébredt. Wreen csak bámult s egészen megfélekedett róla, hogy azért jött, miszerint a leány kiltéről magának meggyőződést szerezzen. Az uzorás ravasz tekintete arra figyelmezteté, hogy igen együgyű szerepet visz és szólásra készteté. Félénken közeledék az asztalhoz, hol az uzorás a munkát vizsgálgatta s ez által alkalmat vett magának a munkát még jobban bámulni és dicsérni, mint a mennyiben az uzorás ezt óhajtotta volna. Hasztalan integetett neki az uzorás;

Wreen egészen kiesett szerepéből. A leány szépsége egész elhatározását halomra döntötte; az az komolyság és méltóság, mely a leány egész lényé fölött varázsszerűen uralkodott, elnémitá Wreen-t s nem volt bátorsága a tervezett kérdések közül egyet sem felhozni, melyeket a leányhoz intézni komolyan volt elhatározva. Időközben Mari üzleti dolgát elvégezte. Az uzorás kifizette a kialakított összeget s új munkát rendelt; Mari eltepte a pénzt, meghajtá magát s nímfiként lebegve távozott.

„Nos? Mit szól a leányhoz?“ kérdezé az uzorás Wreen-t, kinek tekintete még mindég ama ajtóra volt szegezve, melyen Mari távozott. „nem valóságos anygali arc-e? Ugy-e, nincs rossz izlése ön barátjának?“ „Valóságos anygal,“ kiáltá Wreen, mint valami álomból fölébredve, „hozzá hasonló teremtetést életemben még nem láttam.“

„Bizony olyan szép mint egy anygal, hanem erkölcsös és erényes is mint egy anygal. A szomszédok közül egy lélek sem tud rá rosszat mondani és én nagyon kételkedem, vajjon ön szándékát...“

„Ne szóljon többet!“ kiáltá Wreen, megvető tekintetét vetve az uzorásra, s távozott.

Wreen ellentétes érzelmektől zaklattatva érkezett haza s Halden kérdésére távollétére vonatkozólag röviden s kissé zavartan felelt. Halden, ki egész más okokkal fogva ép oly kedvetlen volt mint barátja, nem háborgatta többet és este a szokottnál sokkal előbb váltak el egymástól. Míg Halden aggodalmasan gondolkodott a fölött, mikép téríti meg az ismert tartózkodást, s nem bírta felfogni, hogy a különben irtalmatlan uzorás a már esedékessé vált váltóval nem zaklatja, addig Wreen hiába iparkodott az álom karjaiban nyugalmat keresni, mert barátja hűtlensége és Mari csodálatraméltó bájai folytonosan lebegtek lelke előtt és váltakozva ingerelték hol haragját, hol csodálkozását. Hogy Halden szeret, hogy oly anygali teremtetést szeret, sőt nagy ka-

mat mellett pénzt is vesz föl szeretete tárgyának segélyezésére, azt nagy természetesen találta, mert ki láthatja volna meg Marit a nélkül, hogy ne szeresse? Ki ne áldozna érte bármit? De mivel Halden szerelmét titokban tartotta, mivel barátjával távolról sem sejteté, hogy szíve rajta kívül még egy másik lényvel is oly bensős viszonyba lépett; mivel inkább egy uzoráshoz fordult segélyért, mintsem hogy vele, barátjával, szívbéli ügyét közölje, ez fájt neki s mindig nagyobb haragra lobbantotta ellene, minél tovább gondolkodott fölötté. De nem lehetett-e Haldennek alapos okai arra nézve, hogy Marival való viszonyát barátja előtt titkolja? Nem történhetett-e csupa gyöngédségből, hogy Halden pénzavarát barátjának elhallgatta? Ez nemcsak hogy lehetségesnek, hanem Haldennek ismert szigorú elvei mellett még valószínűnek is látszott. Mindazáltal Halden azelőtt minden szűkséget, minden zavart közölte volt barátjával; ő soha sem tartózkodott igénybe venni ama segélyt, melyet neki barátja sürgős esetekben szívesen és nagylelkűen ajánlott volt; és most, épen most! Nem ezért kérdőre kell vonnia Haldent!

„Halden!“ szóló Wreen másnap reggel erőltetett közönyösséggel, „meg kell vallanom, hogy titkaidba avatkozni merészelttem. Láttam kedvesedet s beszéltem is vele.“

„Kedvesemet?“ kérdé bámulva Halden, „kit értesz ez alatt?“

„Azt a szép leánykát értem, ki elszakíthatatlan kötélekkel fűzött magához s arra birt, hogy a barátság kötelességét annyira elhanyagoljad; Marit értem.“

„Marit!“

„Ugy-e csodálkozol? Én nem kevésbé csodálkoztam, mikor egy harmadik által kellett értesülnöm, hogy bizodalmat elvesztettem.“

(Folyt. köv.)

Konferencia. Az európai hatalmasságok képviselői nemsokára Berlinbe lesznek egybehiya, hogy tanácskozzanak s határozatokat hozzanak a Kongó ügyben. Mi az a Kongó ügy? Ezt bizony kevesen tudják, tehát megmagyarázzuk, mert úgy is lehet sejtetni, hogy konferenciák csak fontos ügyekben szoktak tartatni, s ily fontosságú a Kongó-ügy is. Afrika belseje mint ismeretlen a legújabb időkig fehér földnek, üresnek volt feltüntetve és sem az Afrikában megfordult utazók, sem misszionáriusok vagyis hittérítők nem tudtak felvilágosítást adni ez fíresnek feltüntetett részről. Azért általában azon hiedelemben voltak még a szaktudósok is, hogy ott csak járatlan sivatagok, nagyobb kisebb mocsarak lehetnek, melyek mérges kigőzölgése sem embert sem állatot nem tűr meg, azonkívül rengeteg sok vízi és szárazföldi vad tanyázhat e területen, miért is ezen ismeretlen rengeteg tudományos átkutatása s megvizsgálása a lehetetlenségek közé tartozik. Azonban dacára a sok akadálnak még is akadtak férfiak, kik épen azért, mert ezen rengeteg vidék átkutatása lehetetlennek állították, néhány évtized óta még saját életök kockáztatásával is föltették magukban, hogy minden áron meg fognak birkozni e lehetetlennek mondott feladat megoldásával s utnak indultak Afrika belsejébe. Alig van mívelt nemzet Európában, melynek kebeléből nem találkozott volna tudományos utazó, így hazánkban is vándorolt oda Magyar László nevű férfi, ki mint egy fekete taju nép fejedelmének veje maga is nyerte el a fejedelmi méltóságot, élményeiről s tapasztalatairól terjedelmes ismertetés is jelent meg, mely minden jóravaló könyvtárban található. Azonban legtöbbet tett és fáradozott ez ügyben két férfi: Livingstone Dávid, s az amerikai Stanley, ki az elveszettnek hitt Livingstone föltalálásával s ez ismeretlen rengetegben tett utazásai, szerzett tapasztalatai közrebecsátásával nemsokára világhírre emelkedett. Ezen férfiu második utazása alkalmával két nagy felfedezéssel lepte meg a tudományos világot; először megtalálta a Nilus folyam legdélibb forrásait, másodszor egy óriási folyamra akadt, mely a fölföldözött Livington folyamnak neveztek s egész Afrikát közepén nagy félhordalokban áthatatva a nyugati tengerbe ömlik, tengeri hajóktól is járható s torkolatai körül európai gyarmatokkal megrakott Kongó folyammal azonos. Nemsokára a mindent hasznosítani törekvő szakfériak azon eszmével foglalkoztak, hogy e rengeteg csatornát járhatóvá kell tenni s a Nilus folyammal összekötni. A Kongó alsó részén már négy század óta vannak portugál gyarmatok, maga Stanley alapított vagy 30 gyarmatot s a további kutatás alapján ki lett mutatva, hogy a lakatlanak hitt rengeteg területen körülbelül 40—50 millió ember lakik — természetesen egészen vad állapotban — az egész terület pedig Európa felénel nagyobb. Nagyon természetes, hogy a túlnépes művelt államok lakossága a felfedezett területre nagy tömegben fog özönlenni. Hogy az oda vándorlás bizonyos rendben történjék s ebből az európai államok közt surlódás vagy viszály ne keletkezzék, ennek föltételeit s módozatait megállapítani lesz feladata a konferenciának, melyen egy-két kivétellel az összes európai államok lesznek képviselve. Stanley ajánlatára már is bizonyos megállapodások jöttek létre Bismark és Courcel — a két hatalmas nemzet, német és francia képviselői közt, a melyek a konferenciának elfogadás végett fognak ajánlatni; ezekről jövőre fognak szólni.

Meghívás.

A szentesi polgári iparos és gazdasági kör f. évi november hó 23-án azaz vasárnap délután 2 óraker saját helyiségében rendkívüli közgyűlést tart, melyre a kör összes tagjai ezennel meghívottnak.

A közgyűlés tárgya:

A legutóbb tartott közgyűlés által a házbeli ügyben kiküldött bizottság jelentése s ennek alapján az egyet céljának megfelelő ház kibérlése. Szentés, 1884. nov. 12.

BALÁZSOVITS NORBERT
körelnök.

H I R E K.

— Lapunk mal számához félív melléklet van csatolva.

— Törs Kálmán, Szentes város országgyűlési képviselője, ma egy hete érkezett körünkbe s nemcsak a városi előljáróság, hanem választói és tisztelői részéről is a legszívesebb fogadtatásban részesült. Másnap délelőtt fél 12 óraker beszédet tartott a piactéren számos polgár jelenlétében, melyben megköszönve már harmadszori megválasztását, a jelen voltak előtt úgy hazánk belviszonyait valamint a szomszéd államokhoz való viszonyukat ecsetelte A szónokot beszédje tartalma alatt nem egyszer lelkesen megéljeneztek. Itt időzése alatt megjelent mindjárt megérkezése napján a hangversenyen, másnap a 48-as kör által rendezett balon, továbbá látogatásával szerencsételte meg nemsok jó elvbárártjait, hanem politikai ellenfeleit is mint tisztelt ismerőseit. F. hó 12-én, azaz szerdán utazott vissza Bpestre.

— **Eljegyzés.** Németh Ferenc helybeli kereskedő f. hó elején jegyet váltott Szilágyi Piroskával, nehaj Szilágyi Mihály ref. tanító kedves leányával. Az ég áltása kísérlje az új frigyot.

— **34 frt. 86 krt.** állapított meg a sajtóbíróság minden egyes tanu részére, ki ily minőségben a „Szentesi Lap” szerkesztője és Dr. Csató Kálmán közti sajtópör tárgyalására Budapestre lett megidézve. Ez összeget a helybeli járásbírószág az egyes tanuknak már ki is fizette.

— **Esküvők.** Kőkény Antal iparos Mácsai Lajos nevelt leányát Lévai Mária f. hó 18-án d. u. 2 óraker, — C. úcs József iparos Kovács Rozáliát vezet. olárhoz f. hó 19-én délután 2 óraker a helybeli római kath. templomban. Boldogság kísérlje a házassági kötelékbe lépő párokat.

— **Békési Gyula** debreceni tankerületi kir. főigazgató e hét folyamán hivatalos látogatást tett a hmvásárhelyi főgymnásiumban a végből, hogy meggyőződést szerezzen magának a tanárok eljárásáról, a tanulók előhaladásáról és magaviseletéről, valamint az intézet egyéb viszonyairól. Valószínűleg gymn. tanfolyamú polgári iskolánkat is fogja meglátogatni, amennyiben ez már is az ő felügyelése alá van helyezve.

— **20 iparhatósági megbízott** választására hívja föl a városi tanács mint iparhatóság mindazon helybeli iparosokat és kereskezőket, kik az 1883-ik évben legalább 10 frt III. oszt. kereseti adóval voltak megróva. A választás f. hó 30-ára van kitűzve. Legközelebb ezen új intézmény bővebben fogjuk ismertetni.

— **Helyreigazítás.** Mult számunkban a hírek közt ajánlott két helybeli szabó iparos egyikének neve Fazekas helyett tévedésből Farkas volt szedve, mit ezennel helyreigazítunk.

— **Azon estély,** melyet a helybeli dal- és zeneegyület mult szombaton rendezett, nemsok hogy általában kielégítette a szokatlan szép számban egybegyűlt díszes közönséget, hanem a hölgyvilág előtt is becses emlékezetben fog maradni. Műkritikusunk a következő rövid értesítést küldte a műdarabok előadásáról. A „Norma” ből választott zeneegyveleg, Mezei Rózsa k. a. és Szuhanek zenetanár ur áltai egészen praeciz adatott elő s nemis egyedül annak kell tulajdonítani a dícséretre méltó sikert, hogy ezen egyveleg nagyobb nehézséggel nem járt, szóval könnyű játszmát képezett, hanem azon oknál fogva, hogy az előadók felfogva a darab finom utancáit, a legnagyobb pontossággal tartották meg a piano és fortekat, valamint a finom átmeneteket, — mert nem egyszer lehet hallani oly zongorajátékot, melynél e finom megkülönböztetéseket hiába keressük. A dalgylet által előadott „Köny” a legjobban sikerült a dalok közül — s talán a szívre is legjobban hatott; míg a török borsdal már bizarr alkotása által is inkább meglepő volt s változatosság kedvéért jól esett ily excentrikus melódiával bíró darabot is egyszer hallani. A Szuhanek ur által előadott „La Favorita” szintén megfelelt a közönség várakozásának, habár nagyobb hatású darabot szivesebben hallgatott volna meg. De amint a hangversenyben értesültünk, Szuhanek urnak egész heten át tartott betegeskedése nem engedte meg, hogy nagyobb hatású darabra készülhetett volna. Az estély főpontját azonban az „Andante” képezte; valóságos élvezet volt hallgatni meg a zenéhez nem értő laikusnak is P. Balogh Mihály hegedős Jóó Károly együttes zongorajátékát. A ki e két szereplő játékát figyelemmel hallgatta, annak nem jutott eszébe, hogy műkedvelő kezeli a vonót, hanem igazi virtuózt vélt maga előtt látni; szóval P. Balogh M. nem a kottát, hanem a zeneszerző intenczióit, szívsugalmait közölte s értette meg a közönséggel s ez köszönetét s meglegedését a legviharosabb taps által adta tudtára. A programdarabok lejátszása után következett a hölgyvilág legkedvencebb darabja, a t. ánc, s a mely hölgyek e mulatságban részt vettek, bátran lehet mondani, hogy szerencsés órában születtek. Szép számmal volt az ifjuság képviselve, de az egyszer egyetlen egy kisasszony sem pihent, továbbá a fiatal emberek nem poharzásban, hanem a hölgyvilág folytonos mulattatásában lették élvezetöket, s ezért méltán illeti őket a leguagyobb dícséret.

— **A kaszinói vendéglős választása** f. hó 23-án azaz vasárnap d. u. 5 óraker másod ízben tartandó közgyűlésen fog megjelteni, amencyiben a mult vasárnapra egybehívott közgyűlés a megjelent tagok csekély száma miatt nem volt megtartható.

— **A vadászterületeknek** 6 egymásutáni évre való bérbéadása a f. hó 10-én tartott árverésen eszközöltetett. Összesen 22 részletre volt felosztva a külső terület s ezek legnagyobb részét a helybeli vadásztársaság vette ki. Az egyes területeket a következő vadászkedvelők vették ki: I-ső területet Dósa Béla 11 frt. 10 kron. II-ik ter. Dósa Béla 15 frt. 10 kron. III-ik ter. Dósa Béla 15 frt. 10 kron. IV-ik ter. Dósa Béla 18 frt. 10 kron. V-ik ter. Dósa Béla 19 frt. 10 kron. VI-ik ter. Tóth János 36 frt. 60 kron. VII. és IX-ik egyesített ter. Kálmán Mihály 65 frt. 10 kron. VIII-ik ter. Dósa Béla 26 frt. 60 kron. X-ik ter. Bugyi Imre 46 frt. 10 kron. XI-ik ter. Dósa Béla 15 frt. 50 kron. XII-ik ter. Tóth Kálmán 171 frton. XIII-ik ter. Rác Bálint 51 frton. XIV-ik ter. Schleier István 33 frton. XV és XVI-ik egyesített ter. Rác Bálint 53 frt. 20 kron. XVII-ik ter. Bálint János 30 frton. XVIII-ik ter. Toth Kálmán 50 frton. XIX-ik ter. Bálint János 44 frton. XX-ik ter. Szólláh József 41 frton. XXI és XXII-ik egyesített ter. Schleier István 76 frton. Az összes területek bérleti összege 817 frt. 10 kr. Dósa Béla a helybeli vadásztársaság nevében vette ki a nevére szoló területeket.

— **Halvacsora lesz** ma estére Grünwald József kis-

placi kávéházi helyiségében, melyre a halpaprikás kedvelőit e helyen is figyelmeztetjük.

— **Tűz volt** f. hó 10 és 11-ike közötti éjjel, mely Juhász Mózsoné, szül. Adám Viktória kisérl házát hamvasztotta el. A tűz éjjel 10 óraker támadt s okúl szolgalhatott a nádtutajból épített kémény, melyről a tapasztas levált s ennek folytán a nád meggyoladt.

— **Megkerült tólvaj.** Nemsok Dömsöli lovai megkerültek, a mint ezt nemrég közöltük volt, hanem a tolvajlással vádolt három egyén közül is egy, névszerint Faur József szentesi születésű, de hmvásárhelyi illetőségű cigány. A mezejtett vizsgálat szerint nevezett cigány testvére József és egy János nevű löthkomlói ember (vezetéknévét az elfogott Faur József nem tudja) követték el tulajdonképen a lopást a tanyán, József pedig mint bűnrészes kint örködött; történt pedig ez két héttel a petrovoszellói vásár előtt, a hol a hamisított lövélvel folytán a lovak a szolgabíró által lefoghaltattak.

— **Kuruzsolás áldozata.** Bacsa András kisérl lakos két hetes gyermeke betegségbe esvén, ennek anyja a jószívű szomszédok tanácsára a szegény gyermeket mákonynyal akarta meggyógyítani, minek következtében a csecsemő meghalt. Ez intő pé däl szolgáljon az anyáknak, hogy betegségbe eső gyermeköknek tapasztalatlan észszel ne nyujtsanak mérget, hanem hívassanak orvost.

— **A „Szegedi Képes Naptár”** XI-dik évfolyama Burger Gusztáv és társa kiadásában megjelent. A naptár jelenlegi összeállítására az eddigi évfolyamokhoz képest s haladást mutat. Az 1884 év története általános vonásokban, de elég részletesen mégis és tárgyilagosan van megírva. Van ezenkívül egy hosszabb népies elbeszélés, a melyet a szerző a népeletről merített s nemsok a tárgy, hanem a kidolgozás is figyelmet kelt. Van ezenkívül még néhány rajz, a melyek szintén az életet tükrözik vissza. A népdalok és mulattató részben az adomák mind eredetiek. Dacára a gazdag tartalomnak, a naptár árát csak 30 krban állapították meg.

— **Kié a halott?** Lévan Deutsch Mihály nevének halála érdekes jogi kérdésre adott alkalmat, E nő ugyanis ezeltől mintegy 10-12 évvel kikeresztelkedett, de 1880-ban ismét a zsidó vallásra tért át s egy zsidóval kelt egybe. Amint a nő e napokban meghalt, úgy a kath. mint a zsidó pap jogot tartottak eltemetésére. A polgármester a halottat a zsidó rabbinak ítélte oda.

— **A miniszterelnök és inasa.** Gladstone komornyikja, ki már 1869 óta szolgálja a kormányelölököt, nemrég kérte urát, hogy szerezzen neki jegyet a képviselőház karzatára, mert szeretné egy beszédet hallani. „Jól van,” mondá Gladstone, „keritek önnek jegyet, de mihelyt elmegy a képviselőházba, távoznia is kell szolgálatomból, mert ha hallani fogja azokat a gorombaságokat, a melyekkel engem a parlamentben fejbe vágdálnak, nekem ön előtt többé respektusom nem lehet.” Lefélvre ur, a komornyik, erre lemondott szándékáról, hogy elmenjen a képviselőházba.

— **72 éves öngyilkos.** Aradon egy Mátei Jozsif nevű ember halottak napjának reggelén öngyilkossági szándékból késével fölmetszette hasát. Tettenék okául azt vallotta, hogy megunta életét. Nagy kinok között mult ki a kórházban.

E rovatunk folytatása a mellékleten.

1836
1884

Hirdetmény.

A porgányi és kistiszai szilipek körtöltésének kiépítése és a védőtöltés testben levő átvágások betöméséhez megkivántató földmunka teljesítésére, és pedig: a porgányi részen szükséges mintegy 5000 köbmeter nagyobb távolságu talicska munka, s a kis tisztai részen szükséges szintén mintegy 5000 köbmeter kocsni munka végrehajtására nyilvános szóbeli árlejtés hirdettetik.

Az árlejtés folyó évi november hó 17-én délután 3 óraker Szentesen a kormánybiztosi központi hivatalban bizottságilag fog megtartatni.

Vállalkozni szándékozók az árlejtés megkezdése előtt tartoznak ugy a porgányi mint a tisztai munkára külön-külön 60 frt bánatpénzt letenni.

Az árlejtés előbb a porgányi és ezt követőleg a kis tisztai munkára fog megtartatni.

A munkálatra vonatkozó feltételek, távolsági és egyéb kimutatások az árlejtés megkezdése előtt vállalkozni kívánókkal közöltetni fognak.

Szentés, 1884. november 14.

Horváth Gyula
kormánybiztos.

Üzlet megnyitás.

Alulírott tisztelettel tudatja a n. é. helybeli és vidéki közönséggel, hogy DOBRAY SÁNDOR úr I. t. 268 sz. házában

férfiszabó üzletet

nyitott, melyben mindennemű öltözékek úgy urak mint gazdálkodók részére a legújabb divat szerint gyorsan, pontosan és lehető jutányosan készíttetnek.

A n. é. közönség becses pártfogását kérve maradtam

tisztelettel
Fazekas István
férfiszabó.

Ugyanezen üzletben egy jóravaló fiú tanoncnak fölvetetik.

Hirdetmény.

Az 1884 ik évi XVII. teikkbe foglalt ipartörvény 169 §-a alapján, a városi tanács mint iparhatóság mel-
lé Szentés város területére nézve 20 iparhatósági meg-
bizott választandó. A választás keresztülvitelére az ipar-
hatóság (városi tanács) van megbizva.

A törvény rendelkezének a városi tanács eleget ten-
ni óhajtván, a választás keresztülvitelére a következők
hozatnak tudomására a választásra jogosított iparos és
kereskedőknek.

1-ör.) Választásra jogosított és választható a nagy-
méltóságú mkir. földművelés, ipar és kereskedelemügyi
miniszteriumnak 43231/884 sz. rendelete alapján Szent-
tes városában azon iparos (kereskedő), ki az 1883. évre
legalább 10 frt III. osztályu kereseti adóval volt megrova.

2-ör.) Az ezen alapon jelzett iparosok (kereskedők)
névjegyzéke egybeállítva, az a városház tanácster-
mében f. évi november hó 16—29-ig mindenkor déle-
lőtt 9—12 óráig közszemlére lesz kitéve, s az ellen ész-
revételeit bárki megteheti.

3-ör.) Az ezen névjegyzékbe felvettek lévén válasz-
tók és választhatók, tehát mindazon iparos (kereskedő),
ki ott felvéve van, 20 iparhatósági megbizottra írott
szavazatlappját, a választás keresztül vitelére ezennel no-
vember hó 30-án délután 2 órától 5 óráig kitűzött idő-
ben a városház tanácstermében az iparhatóság kikül-
döttei előtt személyesen adja be.

Szentés, 1884. november 12.

A városi tanács
mint iparhatóság.

TÜZIFA ELADÁS.

ZSOLDOS FERENC FAKERESKEDŐNEK

a Tiszán következő árák mellett vannak

TÜZIFÁI ELADÓK:

4 láb hosszú bükkfa öle	—	—	13	forint.
1 méteres hosszú bükkfa öle	—	—	11	forint.
Gyertyánfa öle	—	—	12	forint.
Csertölgyfa öle	—	—	10	forint.

Szükség esetén haza szállítástról is gondoskodva lesz.

HIRDETÉS.

Alulírott értesitem a nagyérdemű közön-
séget, miszerint dúsan berendezett

férfiszabó üzletemben
az őszi és téli idényre

a legujabb divatú, legfinomabb minőségű

SZÖVEITEKKEL

szolgálhatok; becses megrendeléseiket a leg-
nagyobb pontossággal és jutányos árák mel-
lett fogamatosítom.

Teljes tisztelettel

KANÁSZ NAGY ANTAL
férfiszabó

HAL-VACSORA.

Értesítés.

Alulírott tudatom a nagyérdemű közön-
séggel, hogy nálam az ujonnan megnyitott
kávéházi helyiségeimben, folyó nov. 16-án azaz
ma szombat este

HAL-VACSORA LESZ,

és a helybeli első zenekar a legujabb dara-
bokkal fogja a nagyérdemű közönségnek az
estét kellemessé tenni.

A n. é. közönség eddigi irántam tanusi-
tott pártfogását köszönöm s minden törekvésem
oda irányul, hogy azt továbbra is kiérdemeljem.

Kiváló tisztelettel

Grünwald József.

HAL-VACSORA.

MEGJELENT:

és úgy az alulírt cégnél, mint minden hazai könyv-
kereskedőnél és könyvtőknél kapható a

SZEGEDI KÉPES NAPTÁR

XI. évfolyama az 1885-ik évre,
diszes olajnyomatú borítékban a következő tartal-
ommal és képekkel ellátva:

1. A fölséges uralkodóház.
2. Évi naptár.
3. Naptári rész.
4. Szeged szab. kir. város törvényhatóságának tiszt-
viselői és bizottsági tagjainak névsora.
5. A szegedi kir. törvényszék, kir. járásbiróság tiszt-
személyzetének névsora.
6. Szegedi gyakorló köz-, valamint köz- és váltó-
ügyvédek névsora.
7. Szeged szab. kir. város egészségügyi személyze-
tének névjegyzéke.
8. A százéves jóvendölésai.
9. Visszapillantás az 1884. évre. (4 képpel.)
10. Szellemidézés. (Vers.)
11. A vásárfia. Népies elbeszélés, irta: Palotás Fauszt.
12. Épülő Szeged. (3 képpel.)
13. Kurátor úr unokája. Irta Sz. Kovács Pál.
14. Népdalok.
15. Régi nóta. Irta Sz. Kovács Pál.
16. Adomák. (5 képpel.)
17. Magyar- és Erdélyországi országos vásárok.
18. Üzleti értesítő.
19. Bélyegmutató.

A naptár ára csak 30 kr.

E vállalatot a n. é. hazai közönség becses figyel-
mébe és pártfogásába ajánlja, — kiváló tisztelettel

Burger Gusztáv és társa könyvkiadóhivatala,
könyv- és könyvnyomdája Szegeden.

Szentésen, nyomtatott a kiadótulajdonos: Balázsovits Norbert könyvnyomdájában 1884.

HIRDETÉS.

Saját gyártmányú henger-műalmalmi lisztjeim árjegyzéke:

Szám: 0. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 8 1/2. 9.

forint: 16-70 16-20 15-60 14-80 14-30 13-40 12-50 11-80 11-0 10 8

Dereze 4 frt. 50 kr. Korpa 4 frt. Korpás liszt 8 frt. 40 kr. Asztali dara (gries) 17 frt. Köleskása
11 frt., vagy hektoliterje 9 frt.

A szitált lisztetből zsákonkénti vásárlásnál 2 percent árengedmény.

Szentés, 1884. november 15.

WEILL SALAMON.

A II-IK KINCSEM

SORSJÁTEK TERVEZETE

Eredeti sorsjegyek. ára 1 frt o. é.

FŐNYEREMÉNY 50,000 FORINT OSZT. ÉRT.

Második főnyeremény 20,000 forint.
Harmadik főnyeremény 10,000 forint.

Továbbá:

1 nyeremény á	frt	5000
1	"	3000
2	"	4000
3	"	3000
4	"	2000
6	"	1500
10	"	2000
20	"	2000
50	"	2500
100	"	2000
800	"	8000
9000	"	45000

ÖSSZESEN 10,000 NYEREMÉNY.

A kisorsolás 1885. év február hó 20 án eszközöltetik.
20% levonása mellett.

Minden nyeremény készpénzben fizettetik ki.

A sorsolási jegyzékek legkésőbbben 2 nappal a befejezett sorshú-
zás után küldetnek szét. A nyeremények, a sorsolási jegyzékek
megjelenése után a nyerő sorsjegyek előmutatójának azonnal fog-
nak kiszolgáltatni.

Ily sorsjegyek kaphatók:

lapunk szerkesztőségénél és a szentesi polgári iparos és
gazdasági kör helyiségében Karai János úrnál.

Legujabb koresolyák,

SCHLEIER ISTVÁN

vas-, fűszer- és festék kereskedő.

(Kis-piaczter I-só tized 113-ik házszám.)

Ajánlja kellőleg felszerelt raktárát mindennemű vas-, fűszer- és festék árúiban

a lehető legjutányosabb árák és pontos jó kiszolgáltatás mellett, különösen ez idényre
alkalmas és alább felsorolt árúkat

Austria, Club, Halifax, Monument, Porosz acél koresolyák szijakkal ellátva bámu-
latos olcsó árákon, továbbá: Gömbölyű (oszlop) kályhák fa- és szénfűtésre. Szegletes kály-
hák fa- és szénfűtésre, Szegletes Kastel Frühstück) kályhák. Szabályozható (Regulir) és
Maidinger szén és coaks kályhák. Lábon álló öntött takaréktűzhelyek sütővel vagy anélkül,
lábon álló pléh takaréktűzhelyek sütővel és vízmelegítővel vagy anélkül, lábon álló asztal for-
ma tűzhelyek sütő vagy anélkül, lábon álló gömbölyű tűzhelyek thea és kávé főzésre, pléh
kályhák gömbölyű vagy szegletes alakban, falba rakó takaréktűzhely lemezek, keretek, sütők, aj-
tók, csövek, továbbá kitűnő zománcu Teschen-féle öntött és kék fehér zománcu (Hardt & Comp.-féle)
pléh edényeket.

Azonfelül elfogadok megrendeléseket minden oly szakmába vágó árúkra, melyeket üzle-
temben nem tartok ugyan, de azokat a lehető legrövidebb idő alatt és a legolcsóbban igyeksem be-
szerezni, így pl. tizedes, kosaras, horgos és serpenyős mérlegeket, mindennemű gazdasági gépeket,
szerszámokat és különösen varró gépeket bámulatos 35—40 frt olcsó árákon jótállás mellett.

bámulatos olcsó áron.

— **A fogoly hajó.** A Dunán a felső Rudolfrakparton még mindig őrzi három rendőr felváltva ama hajót, melyet a szentesi járásbírósg Wellesz Ede csödtömegehez lefoglaltatott. A szentesi járásbírósg útján a budapesti IV. kerületi járásbírósg mult szombatra tűzte ki a napot, melyen a hajóban levő buzarakomány nyilvánosan elárverezendő lett volna. Azonban E. M. Biach bécsi cég, mint a szállítólevélen kitüntetett tulajdonosa a hajóban levő gabonának, az árverést feifüglesztette a járásbírósg által. A buzarenyiség értékének megfelelő összeget a bécsi cég deponálni fogja és a hajó, melytől fekerilletmény fejében a dunagőzhajózási társulatnak több mint ezer forint jár, fel fog szabadulni fogoly állapotából s utnak bocsáttatván, annyi hányattatás után végre meg fog érkezni rendeltetése helyére.

— **A trónörökös gombja.** Rudolf trónörökös okt. hó 25-én Jenő főherczeggel együtt vasuton Laxenburgba ment. A pályaudvaron sokan hódolatteljesen köszönték s midőn elutazott, arról a helyről, a hol állott, nagy örömmel kapott föl egy aggastyán egy kis — gombot, melyet valószínűleg a trónörökös vesztett el. Az öreget szinte bo-doggá tette a gomb. Azt mondta, hogy aranya fogja foglalni. A körülállóknak aztán elmondta, hogy e csekélység miatt bír előtte különös becsesél. 1858-ban cukrász volt, de üzlete rosszul ment, s maga folyton betegeskedett. Nem sokára tartozások fejében elvették mindenét s koldutobtra jutott. Ekkor született a trónörökös főherceg, s ő az uralkodóhoz folyamodott, s kapott 10 frtnyi kegyadományt. Ez összegből készített „Rudolf főherceg cukorkákat“, melyeket csakhamar annyira elkapkodtak, hogy rövid időn egy kis vagyontát gyűjthetett össze, s néhány évvel ezelőt már teljesen nyugalomba is vonulhatott. Azóta jólétejének tartja a trónörököst, kin halála egész szeretetével csügg.

— **Dr. Dik János kir. tanácsos és népisko'ai felügyelő** 80. tőh születésnapját pénteken Szegeden egész csöndben ünnepelték meg. Az ősz tanfériu maga kívánta így nemcsak ismert szerénységénél fogva, hanem mert éppen ravatalán feküdt egyik legjobb barátja: Horvát Cyrill. A tisztelgők hosszu sora jelent meg nála. Szeged tanári és tanitói kara, a tanügy barátai, Lévai Ferenc csougrádmegyei tanfelügyelő, Fehér Ipoly tankerületi főigazgató stb., kik mindnyájan a legőszintébb üdvkiválatokkal halmozták el a szegedi kegyesrendi ház nagyérdemű Nesztorát.

— **Egy tanuló öngyilkossági kísérlete.** Egy bécsi 20 éves tanuló a Zsófia hid közelében levő bokrok között egy rendőr rajtakapott, amint kétsövű pisztolyával magát agyon akarta löni. A rendőr hozzá ugrott, elvette tőle a pisztolyt s őt magát a rendőrségre vezette. Itt a szerencsétlen fiatalember betegséggével és nyomorával meutette szomorú elhatározását.

— **Fiatal tehetségek háza.** Dosne k. a., Thiers gazdag sógorője jelenleg azzal foglalkozik, hogy autenti-

birtokán tanuló-házat alapítson. Ötv. fiatal embereket, kik tanu.mányaikban kifűntek, bizonyos időre felvesznek ott, hogy első remekműveikre nyugodtan és anyagi gondok nélkül készűhessenek. A berendezés a legjelesebb minták szerint történik s Dosne k. a. maga utazott Oxfordba és Cambridge-be, hogy az ottani tanulóházakkal alaposan megismerkedjék.

— **Szerencse fia.** A vörös keresztgyelet sorsjátékának közéleti huzása alkalmával az 50,000 frtos főnyereményű Cziffra Mihály gy.-szt.-miklósi kereskedő nyerte meg a 3719 sorszánu és 42. nyerőszánu sorsjeggyel. A szerencsés nyerő már el is utazott a nyeremény fölvétele végett.

— **Öngyilkosság apai szigor miatt.** Székesfehérváron Huszár Vilmos, tizenöt éves mészárosinas valami csiny miatt apjától megrovattatott. Ezt a fiu annyira szívére vette, hogy öngyilkosságot kísérelt meg. Édes anyját a szobából kiküldte s ezalatt magát pisztolyal mellbe lötte. A goyól szive alá furódott. Az öngyilkos még életben van s a kórházban apolják.

— **Siri hangok.** Két napszamos-féle ember a temető mellett ment el; az egyik hangosan kérdi a másiktól: „Ugyan mit csinálnak most ezek a halottak?“ A néma cseuedben elhangzott szóra a sírhalmok közül kísérteties visszhang vékony beretva éles hangon felel: „Pi — pá — zunk.“ Erre a két vitez annyira meijedit, hogy vesd el magad tűskőn-bokron keresztül, lélekszakadva szabad hazafelé s talán még most is futnak, ha . . . meg nem álltak.

— **Egy hóhér körútja.** A görög királyságban csak egy hóhér van és guillotine. E miatt, valamint a rossz közlekedési eszközök következtében a halálra ítéelteteket mindig a legközelebb parti városba viszik, hová a hóhér ellátogat egy külön hajón. E hajón van felállítva a vesztőhely is, s a hajófenék síralomház Itt végezi ki az elítélteket. A minap is megkezdé körútját a görög hóhér és Laurium volt az első állomás. Itt három gonosztevőt nyakazott le. Innen Kalamatába, majd rögtön Patrasba s így még vagy tíz városba rándul. Mert nem kell elfelednünk, hogy a világon sehol annyi rabló, fosztogató cinkos és orgyilkos nincs, mint a regényes Hellasban.

— **Korbács ütések.** Nem lesz érdektelen tudnunk, hogy Észak-Amerikában bizonyos büntetteknek a büntetése még mindig korbács. Némely vidéken, jelesül Delawareban a büntetést a törvény is előírja és Virginiában azokat a férjeket ütik korbácsal, a kik nejjökkel rosszul bínnak. Canadában, hol pedig az angol törvényeket fogadták el, korbács és börtön büntetés váltakoznak. Torontóban, Centarió fővárosában egy férfút 6 évi kényszermunkára és 50 korbács-ütésre ítélték azért, mert egy leánykán erőszakot követett el; az ötven korbácsütésből 25-öt a fogság megkezdése előtt kapott, a másik 25-öt a büntetés elszűnévése után fogja kapni. Az első huszonötöt már megkapta, s a csodával határos

hidegvérrel állotta ki, pedig a büntetés megkezdése előtt par nap roppant félelmet mutatott a korbács iránt. Annál nagyobb volt a bírák bámulása, midőn fegyencünk nyugodtan ment ki a börtön-udvarra, közönyösen vetközött le s úgy feködt a végzetes padra, mintha lágy nyoszolyára hajtottá volna le fejét. A jel megadatott, s a kilenc farku, ólom göresös, sodronnyal áthuzott korbács megsuhant a levegőbe, s lecsapott meztelen testére, hogy szinte recsegett bordái, a mint az ólmos ágak oldalba csapkodták. És a fegyenc egy hangot sem szólt. A bír felszakadt hátán s a véres hus rongyokban szakadozott le s a boldogtalan még sem moccant. Midőn a huszonötödik korbácsütés is esuhant rajta, háta csupa seb volt, arca oly halvány, mint a halotte, ő azonban nyugodtan kelt föl, meghajtá magát a bírak előtt, összegöngyölte ruháit és miudeu ingadozás nélkül követte a porkolabot.

— **A gazdák hiszekegyje.** A Somogy hosszasanban elmékedve az 1882. évi aratásról, következő hiszekegyet ajánl a magyar gazdáknak: „Hiszek a szántóföldben, mindenható barázdájában, jőlet, családi boldogság, függetlenség teremőjében és a jó veseke s boronában. Ó egy fiában a tiszta buzában, mely togantatik a verjeit s munkától. Születék a föld Árpád apántól, kinzeték rossz gazdák alatt, kicsigáztaték, erejéből kitogyva, elhagyaték, szálla rossz bérők keze alá poklokra, de 1882-ik évben halottaiból feltámadva, 85 kilos buzát tereuve s üle a mindenható európai piacok jobbja felől, onnan lézen eljövendő itélni európai és amerikai buzákat. Hiszek a szántóföldben, a keresztény és nem keresztény népeknek szent hazájában, hiszem a polgarágnak egységét, restségének, mulasztásaink bocsáuatját, az acelos buzának feltámadását és az örök életet Amen.“

— **Rászedett varroleány.** Kraft Mari budai krisztinavárosi varroleányt kedvese, Melzer Károly vasmunkás rutul rászédte. Már hosszabb idő óta éltek együtt s közösen elhatározták, hogy f. hó 25-ikén megeskűdnek. Melcer mult hó 26-án tudtára adta kedvesének, hogy másnap haza utazik Veszprémbe, az eskűvohez szükséges okmányok végett. Ehez azonban 50 frtra van szüksége. A leány ugy segített rajta, hogy odaadta neki 970 frtről szóló takarékpéntári könyvecskéjét, hogy vegyen fel 50 frtot. Melzer visszahozta a könyvecskét, mely most már 920 frtről volt kiállítva, s másnap csakugyan elutazott. Két nappal később a leány Veszprém-ből levelet kapott, melyben valami Wirker Antal tudtára adja, hogy Melzer hitetlen meghalt. A szegény hű leány rögtön Veszprémbe ment a temetésre, mily nagy volt azonban meglepetése, mikor megtudta, hogy Melzer ott sem volt. Még más meglepetés is várt azonban ra. Hazatérve, pénzt akart a takarékpénztártól fölvenni, hol azonban tudtára adták, hogy Melzer az egész 970 frtot fölvette s az új könyvecske tulajdonképen csak 9 frtről szól, a 9 után a 20-as számot Melcer írta oda.

Az így rászédett leány ügyét egy ügyvédre bízta és a szélmákos vasmunkást körözte.

— **Uj neve a szélmákoságnak.** Egy smichowi hivatalnok fiatal nejehez néhány nap előtt egy idősebb asszony s egy fiatal leány kopogtatok be. Az asszony-ság aztán előadta, hogy a hivatalnok ur titkos viszonyban élt a leányával, s midőn a viszonyt abba hagyta, kárpótlásul 320 rítot ígért neki, melyből azonban eddig csak 300 rítot adott meg. Felsőzörlötták tehát az ámuló fiatal asszonykát, hogy ha a nyilvánuosságra hozás botrányát el akarja kerülni, fizesse le ő nekik azt a még hátralévő 20 rítot. A nőcske már lépve is akart menni, de aztán jobbat gondolt s felszólította az éltes dámát és a fiatal leányt, hogy várják meg férjét. Az idegen nők azonban erre nem voltak hajlandók s fenyegetések között távoztak. Neusokára jött a férj s képzelhetni a jámbornak meglepetését, mikor beje neki előbbi vendégeiről beszámolt. A férjnek könnyű volt ártatlanságát bebizonyítani, annál inkább, mert a szélmákos nők többre nem jöttek és a rendőrség sem birt nyomukba jönni.

Hasznos tudnivalók.

A ki fejős teheneiből hasznút akar huzni, ne vegye, de nevelje őket maga. Jegyezzük fel folytonosan, hogy minden egyes tehén minden fejéskor mennyi tejet ad és vizsgáljuk meg mindig a tej minőségét és jegyezzük fel azt is, hogy egy font vaj előállítására egyik-másik tehénnek hány itce tej szükséges. Mikor aztán a tehének megellenek, nézzük össze a jegyzeteket, s a me-y tehén legtöbb és legjobb tejet ad, annak úszőborját neveljük fel magunknak fejőstehén gyanánt. Alkalmazzunk csak jó bikákat, mert egy jó bika fél nyájjal teler. Tart-sunk több tehenet s a fentebbi módon nézzünk utána, hogy melyik a legrosszabb, adjunk tul rajta és nevel-jünk helyette mást. Válogassunk, ez a fődolog.

A csizmánknak egy gyakorlatias conserválá-si módja. A tapasztalat szerint a bőrneműek vízhat-lanná tételére legjobb szer a ricinus olaj. Ez nemcsak kitölti a bőr likacsait, de a bőrt puhává és hajlékony-nyá is teszi. Az új csizmánknak a talpát felhuzás előtt forró lenmagolajban kellene áztatni, bőrért pedig meleg ricinus-olajjal bekenni. Így a csizma nemcsak vízhatlan, de egyszersmind tartósabb is leend, a lenmagolajjal kezelt talpak csaknem még egyszer annyi ideig tartanak, mint rendesen. Különös fontossággal bír a dolog ez nagy családoknál, melyek sok lábbelt használnak. A ricinus olaj olcsó, különösen a fűszerkereskedőnél, valamint a lenmagolaj is, és a pár krajcárt mindkettő visszatérti.

CSARNOK.

AZ ORR.

Ugy a bölcsészek mint a természetudósok közt nagy előítélet uralkodik, melyet tollam és tudóm min

den erejével megcáfolni kötelességemnek ismerem, ha tek. szerkesztő ur szerény felszólalásomnak helyet engedni sziveskedik.*) Ezen előítélet azon ismeretes köz-mondáson alapszik: „A szem a lélek tükré.”

Ezen közmondás szerény felfogásom szerint az igaz-ság létszátával sem bír. Ha szemérol akarunk megítélni az embert, akkor nyakig tévedésben maradnánk. Csak egy példát hozok föl: Hogy ítéljük meg a vakot? Ezen ellenvetés elegendő arra, miszerint a kételkedők szemét kinyissam s bebizonyítsam, hogy a szem nem bír semmi-tel jelentőséggel. Az emberi ábrázat a szemem kívül még más, sokkal biztosabb és csalihatatlanabb tükröt nyújt s ezen tükröz az arc azon hűstőmege, melyet közönsé-sen orrnak neveznek. Az orron biztos vonásokban látható az embernek gondolata; az orra lélek tartal-ma. Az orrrol meg lehet itélni, vajjon valaki tehetséges e vagy sajnálatra méltó teremtés, tudós-e vagy tudatlan. Sőt még többet, ha eddigi tanulmányaimnak hitelt ad-hatok, azt is meg tudom mondani, vajjon valaki költő-e vagy ügyvéd, kere kedő vagy újszíröz, diploma ta vagy talács, váltoügynök vagy vasuti részvényes. Szenteljen valaki egy kis időt az orrméletemnek s akkor bizonyo-san el fogja vetni a szemről szóló közmondást.

Itt szolgálok néhány utasítással, a mely bátran szolgálhat alapul az új tudományok.

1) Az orrokat először is meg kell különböztetni. Az orrokat osztályozzák és számozzák terjedelmük és alakjuk szerint, a liliput orrtól kezdve azon orrig, mely obelisk gyanánt az emberi ábrázaton különös feltű-nést okoz.

2) Első sorban van a római, a sas- és a karvaly-orr. Azután jön a görög, hosszú, lapos, hegyes orr, mely olyan, mintha viaszból volna öntve. Azután jön a pisze orr, a gulaorr és végre — mi tőrés tagadás — fon-tos orr.

3) A római orr rendszerint komoly és gondolkodó férfúra mutat. A görög orr finom és agyafurt szellem-ről tanusokdik. A piszeorr eleveenségre, pajzánságra és szabad gondolkozásra mutat, stb.

Az orrok természeti változatosságából következte-ni lehet a jellemek különböző voltára.

Igy pl. én, e sorok írója, félig római, félig pisze orral bírok. S ezért részínt komoly, részínt pajkos va-gyok. A fölbírt az olvasóra bízom. Szemléldései által annyira viheti a dolgot, hogy egészen új rendszert ál-líthat föl.

Mindenek előtt arra akarom figyelmeztetni a tu-dósokat, hogy keveset foglalkoznak az orral. Sok ember van, aki azt gondolja, hogy az orr egyes egyedül a pápaszem számára és tubakolásra van rendelve s egye-dül e két tekintetben tesz némi szolgálatot.

Pedig ez nem áll.

Viszsgáljátok az orrokat, s meg fogtok győződni, hogy felszólalásomnak igaza van.

—y—

*) Habár új munkatársunk orrmélete inkább a farsangi időszakra tartoznék, mégis engedünk helyet orrtanulmányainak annak jeléül, hogy szívesen látjuk munkatársaink körében. Szerk.

APRÓSAG.

Az orvosok kijátszása. Maine államban el-rendeltetett, hogy senki sem úzhat orvosi gyakorlatot, ha bonctant nem hallgatott, bár a boncoló termekben nem szabad más tetemet használni, miut kivégzett bü-nösöket. Csaknem egyidejűleg azonban — eltörölték a halálbünetetést.

Egy harmadendű vendéglőben: — Pincér, ez az őz peceuye irtózatosan rossz. Nem is olyan friss, melyet egy hét előtt ettem itt. — De hogy mondhatja ezt uram? Hisz ugyanaz.

Vén tanár: (a családi jogból.) Hát domine! ké-pzelve ön, hogy egy leány hozzám ferjhez akar menni és... — Kandidátus: (belevár.) Eshedezem alálan nagy-ságos úr, ezt sehogy se képzelhetem.

Egy kis városi szép meszárosné, kinél egy orvos igen szeretett volna gyógyászkodni, beteg lett, mire elhívják a szerelmes orvost. Ez megjelenik, megír-ja a rendelvényt, s elküldi azt a gyógyszerárba; hogy pedig a szép szenvedőt jövőre is biztosítsa, hazi orvos-ságul a következő receptet adá át neki: „Vegy szivem gondolatjából egy szeméret, vegyítsd össze azt két annyi bátorsággyökér porával, tedd eszed serpenyőjébe, forrald fel szerelmed tüzenél, szűrd át a titok fátyolán, s öntsd be szíved rejtekébe. Elj véle tetszésed szerint.” A beteg azt gondolván, hogy ez is elegendő, átküldé a gyógy-tárba, hol a német segéd a szolgálat az orvoshoz uta-sítá, hogy írja le latnuul. A szolgáló a levelet az orvos hon nemlétében az orvosnének adta át, ki azt elolvás-ván, azon meghagyással adja vissza a leányuk, hogy azt a meszárosnak kézbesítse, s mondja meg neki, hogy nejét az olyan orvoságtól megőrizze, melyet a gyógy-szertárban nem lehet kapni.

Egy házasság-közvetítő tapasztalata-iból. Egy házasság közvetítő azon kérdésre, hogy mi-ként viselik magukat a menyasszony-jelöltek, mikor nekik egy-egy házasulandó ferfit ajánl, így válaszolt: A 16—20 éves nők azt kérdezik: „milyen ő” — 20—30-ig azt rikkantják: „hol van ő?”

Tizenhármán ültek az asztalnál; valaki ijed-ten adta ezt tudtára vendégtársainak, erre megnyugta-tólag válaszolt az elmesz házigazda: „ne féljenek, én ket-tő helyett eszem.”

Lefőzte. Vendég (a vendéglőshöz): „Hozzon nek-em egy pohár sört!” — Vendéglős (lenézőleg): „For-duljon a pincérhez!” — Vendég: „Ah úgy, hát maga csak a háziszolga.”